

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY A436 21/48

Nr 5152.

Kl. 71 a 16.

21/48

Hans Ellensohn
(Wiedeń, Austrija).

Urządzenie do umocowania obcasów.

Zgłoszono 10 stycznia 1923 r.
Udzielono 10 czerwca 1926 r.
Pierwszeństwo: 11 maja 1922 r. (Austrija).

Wynalazek dotyczy urządzenia do umocowania obcasów. Wysokie drewniane obcasy obuwia damskiego łatwo ulegają wykrzywieniu i łamią się. Chodzi więc o takie połączenie bucika z obcasem, które byłoby mocne i zabezpieczałoby od łamania się nawet bardzo wysokie obcasy.

Urządzenie składa się z dwu przesuwających się względem siebie tulejek z płytkami oporowymi, przyczem wewnętrzną posiadającą szczeliny tulejkę przyciska do tulejki zewnętrznej czop wprowadzony w obcas od dołu.

Rysunek przedstawia dla przykładu obcas, przymocowany do bucika zapomocą urządzenia według wynalazku. Fig. 1 wskazuje przekrój przymocowanego do bucika obcasa; fig. 2, 3 wskazują dwie główne

części połączenia; fig. 4 wskazuje czop zaciskowy.

Obcas A posiada wykonany ukośnie kanał przelotowy. Podeszwa S bucika posiada otwór, stanowiący przedłużenie kanału obcasa. Przyszwa bucika jest oznaczona literą B.

Właściwe połączenie składa się z trzech części: z cylindrycznej tulejki 2, którą u góry jest znitowana, spojona lub w inny sposób połączona z płytką 1, u dołu zaś jest otwarta i posiada wykrój 2a, następnie z drugiej tulejki 3, zakończonej na dole płytką 3a, oraz ze stożkowego czopa 4. Średnica zewnętrzna tulejki 2 odpowiada wewnętrznej średnicy tulejki 3, co pozwala wsunąć tulejkę 2 w tulejkę 3. Obcas jest połączony z podeszwą w sposób następujący.

W kanał obcasa zakłada się zdołu tulejkę 3, przyczem płytka 3a wchodzi w odpowiednie zagłębienie (fig. 1), poczem przez otwór podeszwy S wkłada się tulejkę 2 aż do zetknięcia się płytki 1 z podeszwą, następnie w kanał obcasa wsuwa się tulejkę 2 w tulejkę 3 aż do zetknięcia się górnej powierzchni obcasa z powierzchnią podeszwy S. Następnie przez dolny otwór tulejki 3 wkłada się czop 4 wąskim jego końcem i wbija się go tak, by dolny jego koniec zrównał się z zewnętrzną powierzchnią płytki 3a, przyczem odpowiednia długość tego czopa wchodzi w wewnętrzną, zaopatrzoną w wykroje tulejkę 2.

Czop posiada takie wymiary, że wprowadzony do tulejki stożkowy jego koniec

rozpiera elastyczną wskutek wykrojów część tulejki 2 w kierunku ścianek tulejki 3, a więc łączy je mocno ze sobą.

Zastrzeżenie patentowe.

Urządzenie do umocowania obcasów, znamienne tem, że składa się z dwóch przesuwanych względem siebie tulejek (2, 3) z płytkami oporowymi (1, 3a), przyczem tulejka wewnętrzna (2) posiada na końcu szczeliny i zostaje zapomocą wprowadzonego zdołu czopa (4) rozparta w kierunku ścianek tulejki zewnętrznej (3).

Hans Ellensohn.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

